

Ayrılık mı Yitirmek mi Yoksa Ölmek mi

— Söz Avcısı · 11 Aralık 2014

Düşünce insan!

En çok ya dizleri kanar ya avuç içine doluşur çakıl taşları..

Kendi düşünce,

Eğer çocuksa ağlar

Bir de aşıkça...

Çünkü, büyükler ağlamaz.!

Bense kendim düştüm.

Ve kendim ağlıyorum.

Ne dizim kanadı

Ne de avuç içime çakıl taşları doldu.

Ben sevdadan düştüm.

Ağlayışım ondan!

Sanki kalbime hançerler saplandı.

Sanki dağlar devrildi!

Sanki ateşlere atıldım!

Ama, ölmedim...!

Ölmekten beter olmak neyse artık,

İşte öyle oldum.

İnsan sevdiğinden vazgeçer mi?

Kader ayrılık fermanı yazmışsa vazgeçiyor demek Vazgeçmediğini bile bile...

Sırf o daha fazla üzülmesin diye.

Kendinden vazgeçersin!

İnsan ister istemez

Ne aklından ne de kalbinden çıkarabiliyor.

Sevdası kalbe girmişse artık onundur.

Yitirmek ise benzemiyor ölüme!

İnsan yitirdiğini arar durur umut ede ede

Bulurum diye diye..

Oysa ölüm öyle mi? Hayır!
Vazgeçersin aramaktan!
Oturursun bir köşeye ve açarsın Kur'an-ı Kerim' i Sayfaları mahzun mahzun 441'e getirirsin
Ve boğazına düğümlenir
"Yasin vel kuranil hakim" diyerek başlarsın.
"Sadak Allahulazim" diyerek ruhuna yollarsın
Aşkını gözyaşlarınla...
İşte o zaman gerçekten sevdiğini anlarsın.
Ve de vazgeçmediğini...

Ahmet Teker